

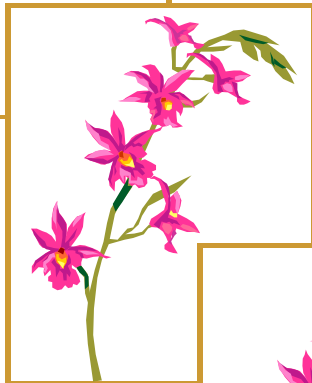
ηλιος

Περιοδική έκδοση συνεργασίας και επικοινωνίας
μαθητών 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου

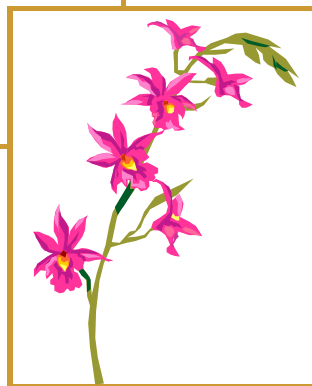
Χρόνος 9^{ος} – Αρ. Φύλλου 24 – ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002.

διαπροσωπικές σχέσεις

φιιλία

αιγάπη

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΜΑΡΙΑ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

e-mail 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου: mail@3gym-syrou.kvk.sch.gr

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αγαπητά παιδιά, αγαπητοί αναγνώστες,

Σας καλωσορίζουμε και πάλι στην εφημερίδα μας «ΗΛΙΟΣ». Βέβαια, τα πρωτάκια μας γνωρίζουν λίγα γι' αυτήν, όμως εμείς είμαστε έτοιμοι να τους ξεναγήσουμε στην 9^η χρονιά κυκλοφορίας της εφημερίδας μας!

Νέα πρόσωπα αλλά και παλιά, νέες απόψεις, νέα γεγονότα θα κάνουν και τη φετινή χρονιά στο γυμνάσιο ξεχωριστή. Γιατί μην ξεχνάμε, ότι το σχολείο δεν είναι μόνο αίθουσες διδασκαλίας και μαθήματα αλλά κι ένας τρόπος ζωής... η μισή ζωή μας... που με τη σχολική εφημερίδα προσπαθούμε να την κάνουμε για σας και για μας λίγο πιο ευχάριστη, λίγο πιο ενδιαφέρουσα, λίγο πιο εποικοδομητική.

Στο νέο τεύχος, πρωταγωνιστής είναι η ΑΓΑΠΗ και η ΦΙΛΙΑ και συγγραφείς (ποιοι άλλοι;) όλοι αυτοί που θέλησαν να καταθέσουν την άποψή τους.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι αυτό το τεύχος θα ξεχωρίσει γιατί δεν είναι απλά μια παράθεση πληροφοριών μέσα από τις πηγές μας, αλλά είναι βγαλμένο μέσα απ' την καρδιά μας, πιο ζωντανό, γεμάτο συναισθήματα, γιατί η αγάπη και η φιλία είναι από τα πολυτιμότερα αγαθά του ανθρώπου.

Ευχαριστούμε όλους όσους, μαθητές και μαθήτριες, συνεργάστηκαν μαζί μας με ενδιαφέρον και ιδιαίτερα εκείνους που έγραψαν άρθρα για να βγει αυτό το αποτέλεσμα. Ξεχωριστή στιγμή για μας αποτέλεσε και η συνεργασία μας με μαθήτριες του 1^{ου} Γυμνασίου Σύρου. Τελευταία αλλά όχι λιγότερο, ευχαριστούμε την καθηγήτριά μας Σοφία Μπαρδάνη για την πολύτιμη βοήθειά της.

ΚΑΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ρένα Μοσχούτη (αρχισυντάκτης)

Άννα Ζαράνη

Ανδριάνα Μαραγκού

Κατερίνα Πολίτου

Μαρία Ζουγανέλη

Μαριάννα Βαρθαλίτου

Τόνια Τριανταφυλλίδου

Σχέσεις γονέων και παιδιών

Το κύτταρο της κοινωνίας είναι η οικογένεια. Τα βασικά μέλη μιας οικογένειας είναι οι γονείς και τα παιδιά. Για να λειτουργήσει σωστά η οικογένεια, άρα και η κοινωνία, θα πρέπει να υπάρχει άριστη σχέση ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά. Δυστυχώς όμως στην εποχή μας, οι σχέσεις γονέων και παιδιών σε αρκετές περιπτώσεις δεν είναι οι πρέπουσες με αποτελέσματα άσχημα για την κοινωνία μας. Και εδώ μπαίνει το ερώτημα: ποιος φταίει οι γονείς ή τα παιδιά σε όσες περιπτώσεις δεν υπάρχουν καλές σχέσεις αναμεταξύ τους;

Η απάντηση είναι δύσκολη αφού υπάρχουν περιπτώσεις που φταίει και οι δυο πλευρές, ενώ σε άλλες περιπτώσεις φταίει μόνο τα παιδιά. Πως πρέπει να είναι όμως οι σχέσεις γονέων και παιδιών σε μια σύγχρονη κοινωνία;

Οι σχέσεις πρέπει να είναι φιλικές και να βασίζονται στην αγάπη και την κατανόηση.

Οι γονείς πρέπει να διαθέτουν χρόνο για τα παιδιά τους και να μην ασχολούνται μόνο με τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις. Πρέπει επίσης να είναι κοντά στα παιδιά τους και να τους δείχνουν κατανόηση και αγάπη, να τα συμβουλεύουν και να συμπάσχουν στα διάφορα θέματα που τους απασχολούν (ειδικά τώρα στην εφηβεία) και πάνω απ' όλα να ακούν τους προβληματισμούς και τους φόβους τους και να τους συμβουλεύουν προτείνοντας τους λύσεις. Είναι πολύ σημαντικό για την διαμόρφωση της προσωπικότητας ενός παιδιού να νιώθει ότι οι γονείς του βρίσκονται ανά πάσα στιγμή στο πλάι τους.

Από την άλλη πλευρά όμως, εμείς τα παιδιά, πρέπει να αγαπάμε τους γονείς μας, να τους ανοίγουμε την καρδιά μας, καθώς επίσης θα πρέπει να ακολουθούμε τις συμβουλές τους. Επίσης πρέπει να τους σεβόμαστε και να προσπαθούμε να μην τους απογοητεύουμε με την συμπεριφορά μας. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι μια από τις δέκα εντολές λέει: «Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου».

Από όλα τα παραπάνω συνοψίζοντας, συμπεραίνουμε ότι η ύπαρξη άριστων σχέσεων μεταξύ γονέων και παιδιών είναι απαραίτητα προϋπόθεση για τη σωστή λειτουργία της κοινωνίας και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

διαπροσωπικές σχέσεις

Οι ανθρώπινες σχέσεις είναι που ορίζουν τους ανθρώπους και είναι τόσο απαραίτητες όσο και πολύπλοκες. Ένας άνθρωπος περνώντας τα στάδια της ζωής του χρειάζεται αγάπη, φροντίδα, συμπαράσταση ώστε να μην αισθάνεται μόνος του και να νιώθει ασφάλεια που την αποκτά έχοντας σχέσεις αληθινές με τους συνανθρώπους του.

Μελετώντας τα στάδια ζωής ενός ανθρώπου παρατηρούμε σ' όλα χρειάζεται την αγάπη από τους συνανθρώπους του:

- ◆ Στην παιδική ηλικία: όπου το παιδί ανατρέφεται με αγάπη από τους γονείς του και ξεκινά να σχηματίζεται η προσωπικότητα του.
- ◆ Στην εφηβεία: όπου αποκτά τις πρώτες του διαπροσωπικές σχέσεις με το άλλο φύλο.
- ◆ Όταν ενηλικιωθεί: όπου φτιάχνει την δική του οικογένεια και αποκτά σχέση αγάπης με τα μέλη της.

Η αναγκαιότητα λοιπόν της αγάπης και των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων είναι μεγάλη. Γι' αυτό το λόγο η έλλειψη τους μπορεί να έχει τρομακτικές συνέπειες:

- Το άτομο που νιώθει ότι δεν τον αγαπά κανείς είναι ευάλωτο και μελαγχολικό.
- Στη συνέχεια γίνεται αντικοινωνικό και επιθετικό στους γύρω του σε μια προσπάθεια να «αμυνθεί» δηλαδή να μη προκαλέσει τον οίκτο των συνανθρώπων του γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν ακόμα πιο ανυπόφορο.
- Πολλές φορές αισθάνεται ότι η ζωή του δεν έχει νόημα αφού δεν ζει ευτυχισμένα και μπορεί να οδηγηθεί σε πράξεις απελπισίας όπως το αλκοόλ, τα ναρκωτικά ακόμα και στην αυτοκτονία...

«Μια αυτοκτονία κάθε 40 λεπτά συμβαίνει στη Γαλλία. Με τον αριθμό αυτό η Γαλλία καταλαμβάνει την πρώτη θέση στην Ευρώπη. Το εντυπωσιακό είναι ότι οι 12.000 περυσινοί αυτόχειρες είναι περισσότεροι και από τους νεκρούς των τροχαίων ατυχημάτων, ενώ η αυτοκτονία έχει καταστεί πρώτη αιτία θανάτου στα άτομα ηλικίας 25 έως 34 ετών.

Είναι περίεργο. Σε μια κοινωνία της αφθονίας και μάλιστα σε μια χώρα όπως η Γαλλία ένας τόσο μεγάλος αριθμός αυτοκτονιών δεν δικαιολογείται. Η αφθονία δεν φέρνει την ευημερία και την ευτυχία. Ίσως η έλλειψη συγκεκριμένου στόχου ζωής φέρνει τα αποτελέσματα κενού που δεν αντέχει. Ο σημερινός άνθρωπος καλά είναι να ξαναβρεί το σκοπό της ζωής που του έταξε ο Δημιουργός του για να αποκτήσει τη γαλήνη και την ειρήνη αντιμετωπίζοντας με πίστη τη ζωή.» (Περιοδικό ΑΚΤΙΝΕΣ 599/1999)

Σίγουρα λοιπόν η έλλειψη αγάπης προκαλεί προβλήματα αλλά μην ξεχνάμε ότι και η υπερβολική αγάπη έχει ανάλογα αποτελέσματα:

☀ Οι γονείς μας στην προσπάθεια να αποδείξουν ότι μας αγαπούν γίνονται υπερπροστατευτικοί και αυτό είναι κάτι που κάνει τα παιδιά ευάλωτα στο μέλλον γιατί μέσα στην αγκαλιά των γονέων δεν γνώρισαν την αδικία, τις δύσκολες καταστάσεις.

Μην τρέχεις εσύ για πράγματα που θα έπρεπε να τρέχει το παιδί σου. Έχει δικά του πόδια. Αν τρέχεις εσύ στη θέση του θα το κάνεις ανάπηρο. Μην το αναγκάζεις να βλέπει μέσα από τα δικά σου μάτια αφού έχει δικά του. Έτσι θα το κάνεις κοντόφθαλμο ή τυφλό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΚΑΝΑ

☀ Μεταξύ των δυο φύλων είναι πράγματι καλό να υπάρχει αγάπη αλλά όταν η αγάπη μετατρέπεται σε πάθος το μυαλό θολώνει και η ζήλια κάνει την εμφάνιση της. Δεν έχουμε ακούσει και λίγες φορές στην τηλεόραση τα λεγόμενα «εγκλήματα πάθους» που οι θύτες παρ' όλο που αγαπούσαν τα θύματα τους τυφλωμένοι από ζήλια ή πάθος τους έκαναν κακό.

☀ **Η ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**

Για τα παιδιά και τους εφήβους τίποτε δεν είναι πιο σημαντικό από την οικογένεια. Μέσα στην οικογένεια έρχονται τα άτομα σε επαφή με ανθρώπους που τους αγαπούν, που δεν πρόκειται ποτέ να τους ξεχάσουν ή να τους αρνηθούν. Νιώθουν ασφάλεια και ξέρουν πως ότι και να γίνει υπάρχει κάποιος που μπορεί να ακούσει το πρόβλημά τους, να τους συμβουλέψει και να τους παρηγορήσει.

Φανταστείτε λοιπόν τις τραγικές συνέπειες όταν η οικογένεια δεν υπάρχει ή δεν λειτουργεί σωστά. Το άτομο χάνει όλα τα παραπάνω και αναγκαστικά πρέπει να κλείνεται στον εαυτό του ή να εμπιστεύεται ανθρώπους που στην πραγματικότητα δεν ενδιαφέρονται για εκείνο.

Ας υπάρχει λοιπόν σχέση αγάπης ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας για να μπορούν να μοιράζονται όσα δεν μπορούν να μοιραστούν με τους γύρω τους: κρυφά συναισθήματα, σκέψεις, φόβους.

PENA ΜΟΣΧΟΥΤΗ – Γ2

Ρωμαίος και Ιουλιέτα

Είναι δράμα σε πέντε πράξεις γραμμένο από τον Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (θεατρική περίοδος 1594-1595), ο οποίος δανείστηκε την υπόθεση από ένα διήγημα του Μπαντέλο.

Η ιστορία είναι η ρομαντική αγάπη του Ρωμαίου, ο οποίος ανήκει στην οικογένεια των Μοντέγκων και της Ιουλιέτας από την οικογένεια των Καπουλέτων. Και οι δύο οικογένειες ζούν στην Ιταλική πόλη Βερόνα, η οποία διαταράσσεται από την έριδα των δύο οικογενειών.

Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα ερωτεύονται και παντρεύονται κρυφά από τις οικογένειές τους. Οι μόνοι που γνωρίζουν γι' αυτό το γάμο, είναι η παραμύνα της Ιουλιέτας και ο Πάτερ Λόρενς ο οποίος τους πάντρεψε. Ο Ρωμαίος ο οποίος σκότωσε τον ξάδελφο της Ιουλιέτας σε μονομαχία, εξορίζεται από τον άρχοντα της Βερόνα. Η σκηνή του αποχαιρετισμού όπου οι δύο εραστές δηλώνουν την αγάπη τους, ο ένας προς τον άλλον, στο μπαλκόνι της Ιουλιέτας, είναι από τις πιο συγκινητικές σκηνές του Σαίξπηρ.

Ο πατέρας της Ιουλιέτας αγνοώντας το μυστικό της γάμο, της προτείνει να παντρευτεί τον νεαρό ευγενή Πάρη, πού όμως η Ιουλιέτα τον μισεί. Για να μπορέσει ν' αποφύγει αυτό το γάμο, ο Πάτερ Λόρενς δίνει στην Ιουλιέτα να πει ένα ναρκωτικό το οποίο την βυθίζει σε λήθαργο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η οικογένεια της Ιουλιέτας να την θεωρεί νεκρή. Το σχέδιο του ιερέα είναι να τοποθετηθεί η Ιουλιέτα στον οικογενειακό τάφο και στο μεταξύ, να στείλει ένα μήνυμα στον Ρωμαίο, καθοδηγώντας τον να έρθει την νύχτα και να κλέψει την Ιουλιέτα.

Όμως από κάποιο λάθος ο Ρωμαίος δεν παίρνει το μήνυμα. Μαθαίνει για τον θάνατο της Ιουλιέτας και επιστρέφει στην Βερόνα, όπου πιστεύοντας ότι η αγαπημένη του είναι νεκρή, παίρνει και ο ίδιος δηλητήριο και πεθαίνει στο πλευρό της. Ύστερα από λίγο η Ιουλιέτα συνέρχεται από τον λήθαργο και βλέποντας τον Ρωμαίο νεκρό δίπλα της, αυτοκτονεί με το μαχαίρι του.

Οι δύο ήρωες του έργου, ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα, έχουν αποκτήσει καθολικότερο νόημα και θεωρούνται προσωποποίηση της αγνής και άδολης αγάπης, η οποία στέκει πάνω από το μίσος και από τον θάνατο.

ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ – ΓΙ

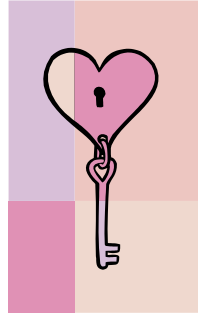
Πηγές: εγκυκλοπαίδεια ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Σ' ΑΓΑΠΩ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣ' ΩΡΑΙΑ
(Γιώργος Νταλάρας)

Σ' αγαπώ,
σ' αγαπώ γιατί εισ' ωραία
Σ' αγαπώ γιατί εισ' ωραία,
σ' αγαπώ γιατί εισ' εσύ!

ΑΧ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΟΥ
(Γιάννης Πλούταρχος)

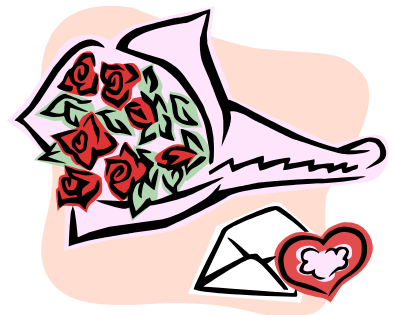
Αχ κορίτσι μου,
στους χτύπους της καρδιάς
μου απόψε χόρευε,
φτερά αγγέλου στο κορμί μου
φόρεσε,
να φτάσω ως την πόρτα τ'
ουρανού!

ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ
(Νίκος Πορτοκάλογλου)

Να με προσέχεις,
γιατί έχω πέσει χαμηλά,
έχω πέσει χαμηλά,
μάτια μου γλυκά να με
αντέχεις.
Να με προσέχεις!

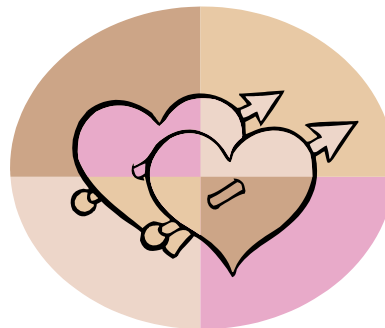
ΑΝ ΕΙΣ' Η ΑΓΑΠΗ
(Γιάννης Πλούταρχος)

Αν εισ' η αγάπη που περίμενα
να'ρθεί,
γείρε στο πλάι μου και γίνε η
ζωή μου,
τόσες περάσανε μα χάθηκαν
γιατί
καμία δεν μπόρεσε ν' αγγίξει
την ψυχή μου!

**ΑΠΟΨΕ ΛΕΩ ΝΑ ΜΗΝ
ΚΟΙΜΗΘΟΥΜΕ**
(Παντελής Θαλασσινός)

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε,
να πάμε κατευθείαν για
δουλειά,
απόψε στ' ακρογιάλι θα τη
βρούμε,
θα πιούμε όλες τις μύρες
αγκαλιά!

Για την επιλογή
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΛΙΣΣΑΚΗΣ – Γ2

ΣΤΑΡ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

**Διαβάστε
για την
άλλη
μεριά
των σταρ**

Κάθε σταρ θέλει όλα τα φώτα της δημοσιότητας στραμμένα πάνω του, γι' αυτό πολλοί επιλέγουν κάποιο τρόπο έτσι ώστε τα μέσα μαζικής επικοινωνίας να ασχολούνται μαζί τους. Και δεν είναι πάντα τα θέματα σχετικά όντως με την καλλιτεχνική τους δραστηριότητα, αλλά και σε σχέση με την προσωπική τους ζωή.

Παντρεύονται λοιπόν, χωρίζουν, ξαναπαντρεύονται, ξαναχωρίζουν Χρησιμοποιούν τις προσωπικές σχέσεις τους ως μέσο διαφήμισης.

Υποκρίνονται τους ευτυχείς και βαθιά ερωτευμένους και ταυτόχρονα, τόσο πολύ δεν σέβονται και δεν έχουν εμπιστοσύνη το σύντροφό τους, που υπογράφουν και συμβόλαια στο γάμο που αφορούν τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Τι υποκρισία!.....

Μαριάννα Βαρθαλίτου – Δομενίκη Μπουντούρη – Γ1,Γ2

Η Φιλία...

...μέσα στην εφηβεία

Ο άνθρωπος έχει μία έμφυτη τάση για επικοινωνία. Έτσι, απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημιουργία υγιών προσωπικοτήτων, αλλά και για την προκοπή της κοινωνίας μας είναι η φιλία. Όταν υπάρχει, οι άνθρωποι είναι πιο ευτυχισμένοι και τα προβλήματα λύνονται ευκολότερα.

Η φιλία μπορεί να αναπτυχθεί σε διάφορες ηλικίες, τόσο σε μικρότερες όσο και σε μεγαλύτερες. Στη δική μας ηλικία, δηλαδή στην εφηβεία, ένας καλός φίλος είναι πολύ σημαντικό.

Η εφηβεία είναι μία περίοδος προβληματισμού, φόβου, αγωνίας, επιπολαιότητας, μελαγχολίας, ενθουσιασμού και ντροπής συγχρόνως. Ο κάθε έφηβος προσπαθεί να δώσει λύσεις σ' ένα σωρό ερωτηματικά που τον περιτριγυρίζουν, με αποτέλεσμα να βρίσκεται πολλές φορές σε σωστό αδιέξοδο. Εδώ χρειάζεται τη βοήθεια όχι μόνον των γονιών αλλά και του φίλου.

Ο φίλος θα είναι αυτός που θα κατανοήσει τα προβλήματα του και θα του συμπαρασταθεί, θα τον παρηγορήσει και θα τον ανακουφίσει ακούγοντας το πρόβλημά του, μοιράζοντας τις χαρές και τις λύπες του.

Στην ηλικία μας που οι αποφάσεις παίζουν σοβαρό ρόλο στη μελλοντική μας ζωή, ο φίλος μπορεί να μας συμβουλέψει ή και να μας προτρέψει να κάνουμε κάτι που εμείς ίσως διστάζουμε.

Στην ηλικία μας όμως υπάρχει και η αγάπη που συχνά έρχεται σε σύγκρουση με την φιλία. Σε αυτή την περίπτωση είμαστε υπεύθυνοι εμείς γιατί τις περισσότερες φορές περιφρονούμε τους φίλους μας που αυτοί ήταν που μας είχαν σταθεί και μας είχαν βοηθήσει.

Εδώ υπάρχει και η φιλία που έχει σκοπό το προσωπικό όφελος και συμφέρον. Ένα άτομο το οποίο είναι καχύποπτο και εγωιστικό σίγουρα θα εκμεταλλευόταν τους "φίλους" του.

Αν δεν δεχτούμε ότι η ζωή είναι "μία ψυχή σε δύο σώματα", τότε δεν μπορούμε να καταλάβουμε την σημασία της για τη ζωή και τον άνθρωπο.

Εγώ από τη μεριά μου, θα ήθελα να αφιερώσω στους φίλους και στις φίλες μου το ρεφρέν ενός τραγουδιού:

***"Φιλαράκια όπου και να 'στε
κάπου-κάπου να θυμάστε
ό,τι όμορφο περάσαμε μαζί.
Φιλαράκια μου σας λέω
εύχομαι το πιο ωραίο
καλή επιτυχία στη ζωή."***

ONE

ANNA ZAPANH – ΓΙ

Πηγές: Εγκυκλοπαίδειες ΥΔΡΙΑ – ΤΟΜΗ- ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ερωτόκριτος

Του Βιτσέντζου Κορνάρου

Ο Ερωτόκριτος είναι πολύστιχο αφηγηματικό ποίημα. Ο ποιητής του μέσα σε 10.000 περίπου στίχους εξιστορεί τις φάσεις που πέρασε η αγάπη των δυο νέων, της Αρετούσας και του Ερωτόκριτου, ώσπου να καταλήξει στο ευτυχισμένο τέλος τον γάμο. Κατά την εξιστόρηση αυτή δίνεται η ευκαιρία στον ποιητή να αφηγηθεί και τις «**ταραχές των αρμάτων**» και «**τση φιλιάς της χάρες**».

Η βασιλοπούλα Αρετούσα αγάπησε ένα από τα αρχοντόπουλα του παλατιού, τον Ερωτόκριτο. Η κοινωνική όμως διαφορά εμποδίζει τον γάμο και ο Ερωτόκριτος εξορίζεται. Πριν φύγει ο νέος αρραβωνιάζεται μυστικά με την Αρετούσα και ορκίζονται αιώνια αγάπη και πίστη. Ο πατέρας της, ο βασιλιάς της Αθήνας Ηρακλής, θέλει να παντρεύει την κόρη του με το ρηγόπουλο του βυζαντίου, αλλά η Αρετούσα αρνιέται, και ο πατέρας της την κλείνει σε σκοτεινή φυλακή μαζί με την νένα που την ανάθρεψε.

Στον τρίτο χρόνο πάνω ο βασιλιάς των Βλαχών εισβάλλει στο βασίλειο του Ηρακλή και προκαλεί καταστροφές. Ο Ερωτόκριτος μεταμορφωμένος σε Σαρακηνό σπεύδει να βοηθήσει τον βασιλιά, τον σώζει από βέβαιη αιχμαλωσία και αλλάζει την πορεία του πολέμου. Οι δυο βασιλιάδες αποφασίζουν να κριθεί η τύχη

του πολέμου με μονομαχία. Διαλέγεται από τους βλάχους ο Άριστος, αλλά και ο Ερωτόκριτος πληγώνεται βαριά. Οι εχθροί νικημένοι αποχωρούν.

Για τις υπηρεσίες του Ερωτόκριτου ο βασιλιάς προτείνει να του χαρίσει το μισό βασίλειο. Ο Ερωτόκριτος όμως δεν δέχεται και ζητά σε γάμο την Αρετούσα. Αυτή αρνιέται. Όταν όμως φανερώνεται ποιος είναι, παντρεύονται με την συγκατάθεση του βασιλιά και την χαρά όλων.

ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΛΑΒΑΖΗ – ΓΙ
Πηγές: Βιβλίο Κειμένων τάξης Γ'

Η ζωγραφιά είναι έργο του Θεοφίλου Γ. Μιχαήλ, 1933

Το Δαχτυλίδι του Πολυκράτη

Ο Πολυκράτης ήταν τύραννος της Σάμου (531- 522 π.Χ) και με αλληπάλληλες επιτυχίες έγινε εξαιρετικά ισχυρός ηγεμόνας στον ελληνικό κόσμο και τα έργα του τα περίφημα Πολυκράτεια του έδωσαν μεγάλη φήμη.

Η μεγάλη εύνοια της τύχης στον Πολυκράτη δεν έμενε και τόσο άγνωστη στον Άμαση, αλλά παρακολουθούσε με ενδιαφέρον την πρόοδο του. Και καθώς αυτή η εύνοια της τύχης συνεχώς εκδηλωνόταν πιο εντυπωσιακά ο φίλος του Άμασης του έστειλε ένα γράμμα λέγοντάς του πως χαίρεται πάρα πολύ να μαθαίνει πως ένας άντρας με τον οποίο συνδέεται με φιλία και συμμαχία έχει την εύνοια της τύχης. Όμως όλα αυτά μπορεί να κρύβουν κάτι κακό. Τον προειδοποιεί πως αυτό μπορεί να προκαλέσει τον φθόνο των θεών. Να ζηλέψουν οι θεοί την καλοτυχία του και να τον καταραστούν. Τον συμβουλεύει ότι η εναλλαγή είναι η καλύτερη. Ο Σόλων έλεγε ποτέ να μην πεις κάποιον ευτυχισμένο αν δεν έχεις δει το τέλος του: «Μηδένα προ του τέλους μακάριζε ».

Του λέει λοιπόν να πετάξει κάποιο αντικείμενο μεγάλης αξίας μακριά ώστε αυτό να του προξενήσει καημό στην ψυχή του. Αυτή είναι η συμβουλή του. Διαβάζοντας αυτά ο Πολυκράτης κατανοεί ότι έχει δίκιο ο φίλος του και έτσι με τα λεγόμενά του πετάει στη θάλασσα ένα δαχτυλίδι μεγάλης αξίας. Κι ύστερα γύρισε στο παλάτι του και παραδόθηκε στον πόνο του.

Για «κακή» του τύχη όμως μετά από τέσσερις με πέντε μέρες συνέβη το εξής: Ένας ψαράς έπιασε ένα τόσο όμορφο ψάρι και θέλησε να το δώσει δώρο στο βασιλιά του τον Πολυκράτη. Ανοίγοντας το ψάρι οι υπηρέτες είδαν μέσα στην κοιλιά του το δαχτυλίδι με τον σφραγιδόλιθο του Πολυκράτη. Καταχαρούμενοι έτρεξαν και το πήγαν στον Πολυκράτη. Ο Πολυκράτης σκέφτηκε πως κάποιος θεός μπήκε στην μέση. Έτσι γράφει στον Άμαση τι συνέβη.

Ο Άμασης διαβάζοντας την επιστολή κατανόησε ότι είναι αδύνατο ένας άνθρωπος να αλλάξει τη μοίρα κάποιου άλλου. Οι θεοί δεν πρόκειται να αφήσουν τον Πολυκράτη να του έρχονται όλα δεξιά. Τόση ευτυχία! Κάτι άσχημο θα συμβεί. Ο Σόλων είπε: «Οι θεοί σε ξεγελούν με μια δόση ευτυχίας και μετά σε γκρεμίζουν συθέμελα».

Ο Άμασης έστειλε μήνυμα στον Πολυκράτη για να διακόψει τη φιλία μαζί του φοβούμενος ότι κάτι κακό θα συμβεί στον φίλο του και δεν θέλει να νιώσει πόνο στην ψυχή του σαν φίλος χτυπημένου.

Εδώ ο Άμασης δεν πράττει σωστά. Αν ήταν πραγματικός φίλος θα στεκόταν μέχρι την τελευταία στιγμή στο πλάι του Πολυκράτη. Για να μην πικραθεί αυτός διακόπτει την φιλία του με τον Πολυκράτη ενώ θα μπορούσε κάλλιστα να του συμπαρασταθεί στις δύσκολες στιγμές που θα επακολουθούσαν.

Πράγματι ο Πολυκράτης δεν είχε αίσιο τέλος. Παρασύρθηκε σε παγίδα από τον σατράπη Οροίτη και πήγε στις Σάρδεις. Εκεί τον συνέλαβαν και τον θανάτωσαν με την μέθοδο της σταύρωσης.

Με την αγάπη προσφέρουμε παρηγοριά και συμπαρasteκόμαστε στις δύσκολες στιγμές του φίλου μας (κάτι που ο Άμασης δεν έκανε). Η αγάπη και η φιλία είναι μια πηγή ενέργειας που δεν στερεύει όσο και να την χρησιμοποιήσουμε. Μας δίνει δύναμη και την σιγουριά να προκαλούμε τους εαυτούς μας και τους άλλους να αλλάξουν, να ωριμάσουν. Μας βοηθάει να αναπτύξουμε αρετές όπως: ανιδιοτέλεια, να μην κοιτάμε το δικό μας συμφέρον. Ο Άμασης όμως κοίταζε το συμφέρον του. Δεν στάθηκε στο φίλο του, δεν του συμπαρastάθηκε..

Ποιος ξέρει τι θα μπορούσε να γίνει αν εξακολουθούσε να είναι φίλος με τον

Πολυκράτη....

ΛΑΟΥΡΑ ΒΑΡΘΑΛΙΤΟΥ – ΓΙ
Πηγές: βιβλίο Ηροδότου τάξης Β΄

ΧΑΡΥ ΠΟΤΕΡ

Τα βιβλία εκτός από τα βαρυσήμαντα θέματα που συχνά αναλύουν πολλές φορές μπορούν να αναδείξουν την αξία της φιλίας. Ένα βιβλίο- φαινόμενο όπως χαρακτηρίζεται από τους κριτικούς ο Χάρυ Πότερ εκτός από τον κόσμο της μαγείας, μας αποκαλύπτει και τη «μαγεία» της φιλίας.

Ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα είναι και αυτό:

-Χάρυ εσύ πρέπει να συνεχίσεις. Ούτε εγώ, ούτε η Ερμιόνη... εσύ

-Χάρυ είσαι πολύ καλός μάγος και πρέπει να τα καταφέρεις...

-Και εσύ είσαι καλή Ερμιόνη...

Στο παραπάνω κείμενο βλέπουμε πως ένας φίλος θυσιάζεται για τον άλλο και την τόσο μεγάλη δύναμη της φιλίας.

Ο Ρον, η Ερμιόνη και ο Χάρυ Πότερ βρίσκονται στην αίθουσα με την ζωντανή σκακιέρα.. Ο Ρον είναι αποφασιστικός γιατί ξέρει καλό σκάκι. Βρίσκεται όμως σε δύσκολη θέση γιατί τον απειλεί η βασίλισσα. Και ενώ θα μπορούσε να μείνει, φεύγει από το παιχνίδι με συνέπεια τον τραυματισμό του οπότε χάρις στη θυσία του οι δυο φίλοι του (η Ερμιόνη και ο Χάρυ Πότερ) συνεχίζουν.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΙΝΟΣ – Α2

Η ΦΙΛΙΑ...

...ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Η σημερινή κοινωνία στη οποία ζούμε χαρακτηρίζεται από μια ιδιαίτερη και ιδιόμορφη κατάσταση. Ο άνθρωπος ενώ γνωρίζει αρκετά πως το έργο που του έχει ανατεθεί είναι να προστατεύει τον φυσικό κόσμο και την ίδια τη ζωή, κατασπαταλά συνεχώς κάθε ευκαιρία σωτηρίας και ευημερίας που του προσφέρεται καταστρέφοντας πολλές φορές. Έτσι ενώ η ειρήνη φαινομενικά επικρατεί, ο πόλεμος παραμονεύει και αναζητά την παραμικρή αιτία να αναζωπυρωθεί.

Ο πόλεμος αμαυρώνει την ιστορία των ανθρώπων. Σκορπά τον θάνατο, συντελεί την πληθυσμιακή αύξηση των νεκρών, σαρώνει κάθε είδος αξίας ζωής, σπλώνει την ουσία της ανθρώπινης φύσης και απλώνει παντού ένα μαύρο πέπλο θλίψης, δακρύων, μίσους, απανθρωπιάς, πόνου και εκδίκησης.

Όλοι μιλάμε για φιλία, εννοούμε την συντροφιά που στηρίζεται πάνω στην αμοιβαία εκτίμηση κι αγάπη ανάμεσα σε δυο ή περισσότερα πρόσωπα. Η φιλία είναι ευγενικό συναίσθημα γιατί αποκλείει τον ατομικισμό κι αντιπολεμά την εγωπάθεια. Δεν μπορεί να στερεωθεί, όταν παρεμβάλλεται η ιδιοτέλεια. Πώς μπορεί άρα να δημιουργηθεί πραγματική φιλία μέσα στον πόλεμο; Ο πόλεμος συνδράμει στην καλλιέργεια του ρατσισμού, του συμφέροντος, του μίσους. Αντίθετα η φιλία προϋποθέτει την αγάπη και την ειλικρίνεια. Είναι ο ελεύθερος ψυχικός δεσμός και η αμοιβαία εκτίμηση.

Κατά τη διάρκεια ενός πολέμου άλλες φιλίες καταστρέφονται, άλλες γίνονται βαθύτερες κι άλλες γεννιούνται. Αυτές που βασίστηκαν πάνω σε συμφέροντα και στην εκμετάλλευση, σβήνουν. Το αληθινό πρόσωπο των σχέσεων δεν μπορεί να κρυφτεί. Γεννιούνται όμως και οι αληθινές φιλίες που στηρίζονται πάνω στην αλληλοεκτίμηση στην αλληλοβοήθεια και στον σεβασμό του άλλου. Εκεί που όλοι με μια ενιαία ψυχή κι ένα πνεύμα, είτε σύμμαχοι είτε ντόπιοι, βοηθούν ο ένας τον άλλο και συμπαραστέκονται. Εκεί που ένας φτωχός μοιράζεται το ψωμί του, που αποτελεί θησαυρό για εκείνον, με έναν άλλο φτωχό ή φτωχότερο.

Κάτι πολύ δύσκολο είναι οι φιλίες που προϋπήρχαν του πολέμου όχι μόνο να μπορέσουν να επιβιώσουν αλλά να γίνουν και ισχυρότερες. Κι όμως γίνεται! Όταν ο ένας για παράδειγμα εκ των δυο φίλων δεν ξεχάσει πως κι ο άλλος έχει δυσκολίες και σπεύσει να τον βοηθήσει ή και το αντίστροφο τότε αυτό το συναίσθημα, η φιλία ριζώνει ακόμη περισσότερο στις καρδιές τους.

Μαθαίνοντας αυτά μπορεί να πληγωνόμαστε όμως κατανοούμε έστω και λίγο τα κριτήρια για να επιλέγουμε ένα φίλο και μαζί μ' αυτό, σιγά σιγά ανακαλύπτουμε το άσχημο και το ωραίο πρόσωπο του κόσμου.

ΜΑΡΙΑ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ - ΓΙ

● ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Απ' όλα τ' άστρα τ'
ουρανού, ένα είναι
που σου μοιάζει,
ένα που βγαίνει το
πουρνό, όταν
γλυκοχαράζει.

Παλιά στράτα δε
χάνεται, καινούργια
δεν πατιέται,
ουδέ παλιά
αγαπητικά δεν
απολησμονιέται.

Δεν είναι πόνος να πονεί,
πόνος να θανατώνει,
σαν την αγάπη την κρυφή
που δεν ξεφανερώνει.

Αν θέλεις να μη σ'
αγαπώ, πες το των
ομματιών σου,
οπού με σαγιτεύουνε
όταν περνώ απ' εμπρός
σου.

Με της αγάπης τη
φωτιά όποιος καίει
δε γιάνει,
μ' α' γιάνει και
καμιά φορά, πάλε
σημάδι μένει.

Γλυκά γλυκά
κοιτάξεις, φαρμακερά
χτυπάς
με δίστομο μαχαίρι
εκείνον π' αγαπάς.

Η Φιλία...

**“ΦΙΛΙΑ ΛΕΞΗ ΙΕΡΗ
ΦΙΛΙΑ ΛΕΞΗ ΘΕΙΑ
ΠΟΥ ΤΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ!!!!”**

Αυτή είναι η πραγματικότητα για την φιλία ότι είναι λέξη που χαράζεται μέσα στην καρδιά και δεν γράφεται στα βιβλία. Ο κάθε φίλος ή η φίλη πρέπει να είναι κοντά στον φίλο ή την φίλη του όταν αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα και να τον βοηθά να το ξεπεράσει. Έτσι πρέπει κι εμείς μόλις βλέπουμε ότι κάποιος φίλος ή φίλη μας έχει κάποιο πρόβλημα να του συμπαρασταθούμε και να τον βοηθήσουμε να το λύσει. Για να υπάρχει μια αληθινή φιλία πρέπει να υπάρχει και **ΑΓΑΠΗ!** Αυτό είναι το κύριο χαρακτηριστικό μιας φιλίας.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι:

Η ΦΙΛΙΑ ΔΙΝΕΙ ΖΩΗ!!!!!!!!!!!!!!

ΑΓΝΗ ΜΠΑΪΛΑ – ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ ΜΙΧΑΛΟΒΙΤΣ – Β2

ΔΑΣΚΑΛΟΣ-ΜΑΘΗΤΗΣ

Ένας μαθητής βλέπει τη σχέση του με τον καθηγητή διαφορετικά από ότι θα την έβλεπε με έναν μεγαλύτερο άνθρωπο στο καθημερινό του περιβάλλον ή ακόμα και με τους γονείς του.

Με τον καθηγητή ο μαθητής πρέπει να είναι σε ένα στενό κύκλο, όχι βέβαια όπως θα μιλάει με έναν φίλο του, αλλά να έχουν κάποια εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Επίσης πρέπει να του δείχνει μεγάλο σεβασμό γιατί αυτός μοχθεί για να του μάθει γράμματα. Έτσι το λιγότερο που μπορεί να κάνει ένας μαθητής είναι να κάνει ησυχία στην τάξη και να προσέχει στο μάθημα

Στο σχολικό περιβάλλον του 3^{ου} γυμνασίου της Σύρου οι συνθήκες που επικρατούν με τους καθηγητές είναι πολύ καλές. Το μάθημα γίνεται κανονικά, και η ύλη που έχουν αναλάβει να μας διδάξουν μειώνεται σταδιακά.

Οι μαθητές έχουν μάθει τους από την καλή και από την ανάποδη, ιδίως οι μαθητές της Γ' τάξης. Μερικοί καθηγητές μας δίνουν περισσότερη εμπιστοσύνη από όσο θα έπρεπε με αποτέλεσμα να μην τους παίρνουμε στα σοβαρά και να κάνουμε φασαρία όπως μας έρθει. Άλλοι καθηγητές αντίθετα δεν δίνουν τόση εμπιστοσύνη και δεν θέλουν να μιλάνε οι μαθητές στο μάθημά τους κι έτσι υπάρχει απόλυτη ησυχία.

Φέτος ήρθαν στο σχολείο καινούριοι καθηγητές που μας έχουν δείξει εμπιστοσύνη και μας έχουν φερθεί καλά. Εμείς δεν τους ξέρουμε ακόμα και είμαστε μαζεμένοι στον εαυτό μας. Επίσης ο καινούριος διευθυντής είναι πολύ καλός και μας έχει δείξει ότι νοιάζεται για τους μαθητές. Φέτος θα είναι η καλύτερη χρονιά αν τα πράγματα παραμείνουν έτσι όπως είναι.

Μεραμβελιωτάκης Χρήστος Γ2
Καλούδης Δημήτρης Γ1

*Το σκίτσο του Διευθυντή μας,
κ. Παναγιώτη Κυρίτη,
είναι δημιουργία
του καθηγητή μας κ. Μιχάλη Χατζηγεωργίου.*

Θέλοντας να δούμε πιο σφαιρικά τα ζητήματα των διαπροσωπικών σχέσεων, σκεφτήκαμε ότι οι σχέσεις άνδρα- γυναικάς ξεκινούν πολλές φορές, όχι απλά και μόνο μέσα από τα συναισθήματα, αλλά και από μια καθημερινή τακτική. Αυτή η καθημερινότητα, που δυστυχώς πολλές φορές, πιέζει άνδρες και γυναίκες.

Σκεφτήκαμε λοιπόν να παρουσιαστεί και το θέμα του φεμινισμού... ένα θέμα που καταλήγει εντέλει στις σχέσεις των ανδρών και γυναικών

Φεμινισμός

Ο Φεμινισμός σαν ιδεολογικό κίνημα έχει τις ρίζες του στα πολύ παλιά χρόνια, μόνο, όμως κατά την Γαλλική Επανάσταση τέθηκε το πρόβλημα της πραγματικής γυναικείας χειραφέτησης. Οι γυναίκες πάντοτε διεκδικούσαν ίσα δικαιώματα με τους άντρες π. χ ισότητα στις αμοιβές, είσοδο σε όλα τα επαγγέλματα, νομική και πολιτική ισότητα.

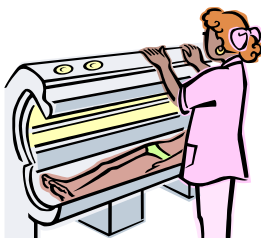
Ο Φεμινισμός στην Ελλάδα εμφανίστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, τότε γράφτηκαν στο πανεπιστήμιο και στο πολυτεχνείο οι πρώτες φοιτήτριες. Το 1912 επιτράπηκε στις γυναίκες να εργαστούν ως δημόσιοι υπάλληλοι, το 1952 δόθηκε στις γυναίκες το δικαίωμα ψήφου στις βουλευτικές εκλογές. Το 1953 εκλέχθηκε η πρώτη Ελληνίδα βουλευτής και το 1956 διορίστηκε η πρώτη Ελληνίδα υπουργός.

Βλέπουμε λοιπόν ότι και έστω με αργά βήματα οι γυναίκες στην χώρα μας απέκτησαν ίσα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα.

Μέσα στην οικογένεια υπάρχουν περιπτώσεις που η γυναίκα δεν αισθάνεται ίση με τον άντρα, υπάρχουν δουλειές στο σπίτι τις οποίες ο άντρας θεωρεί υποτιμητικό να τις κάνει π. χ ξεσκόνισμα, πλύσιμο πιάτων, στρώσιμο κρεβατιών. Όπως υπάρχουν δουλειές που θεωρούνται «αντρικά κάστρα» τα οποία πέφτουν τα τελευταία χρόνια το ένα μετά το άλλο π. χ οδηγόι Μ. Μ. Ε, πιλότοι αεροσκαφών, χειριστές μηχανημάτων κ. α

Τα τελευταία χρόνια στις σχέσεις μεταξύ των δυο φίλων – ειδικά μεταξύ των νέων- υπάρχει αλληλοεκτίμηση και αλληλοσεβασμός, και στους χώρους εργασίας και στις κοινωνικές επαφές, κι αυτό οφείλεται στην μεγαλύτερη μόρφωση που έχουν σήμερα οι άνθρωποι, απ' ότι παλιότερα, και στις πληροφορίες που παίρνουν από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο σχετικά με το θέμα.

Παρ' όλα αυτά θεωρώ ότι η γυναίκα έχει να διανύσει ακόμα πολύ δρόμο, για να αισθανθεί πραγματικά ίση με τον άντρα. Γι' αυτό το λόγο το φεμινιστικό κίνημα είναι πάντα επίκαιρο και ο αγώνας για την χειραφέτηση της γυναίκας συνεχίζεται.

Σχέσεις μεταξύ Αγοριών-Κοριτσιών

Πιστεύω ότι από το νηπιαγωγείο τα μικρά παιδιά έστω και φιλικά αρχίζουν να ενδιαφέρονται για το άλλο φύλο. Από το δημοτικό κιόλας υπάρχει μια στενότερη σχέση μεταξύ τους και έτσι αρχίζουν οι σχέσεις μεταξύ τους.

Στο γυμνάσιο τώρα είναι που αρχίζουν τα δύσκολα δηλαδή οι υποχρεώσεις όπως: δωράκια κάθε φορά που κλείνει μήνας, να μην κοιτάξεις άλλη, να μην μιλήσεις έστω λίγο στενότερα με μια φίλη σου κ.α. Βέβαια αυτά γίνονται συνήθως στις σχέσεις που έχουν μέλλον. Κατά τ' άλλα είναι ωραίο να έχεις έναν άνθρωπο δίπλα σου να του πεις το πρόβλημα σου και ότι σε δυσκολεύει. Μην ξεχνάμε όμως και τους γονείς που μόλις πέσει το παραμικρό στην αντίληψή τους αρχίζουν τις ερωτήσεις και το εκνευριστικό δούλεμα. Και οι καθηγητές όμως δεν πάνε πίσω, μόλις σε δούνε να κάνεις κάτι παραπάνω στο σχολείο αμέσως την παρατήρηση η οποία λέει ότι "Μην ξεχνιέσαι, στο σχολείο είσαι, όχι στην πλατεία" λες και εκείνοι δεν τα έχουν κάνει ποτέ αυτά.

Σίγουρα όμως δεν λείπουν και τα κουτσομπολιά από τους άλλους και κυρίως από τα κορίτσια. Μόλις μάθουν ότι κάποια φίλη τους τα 'χει με ένα αγόρι τα συγχαρητήρια, τα βροχή λες και πάνε για φυσικό το μαθαίνει είναι καμιά σημαντική

δεν πάνε πίσω, μόλις σε παραπάνω στο σχολείο οποία λέει ότι "Μην στην πλατεία" λες και

λείπουν και τα άλλους και κυρίως μάθουν ότι κάποια φίλη αγόρι τα σχόλια που πέφτουν γάμο. Και όπως είναι όλο το σχολείο λες και είδηση.

Εδώ αρχίζουν τα δύσκολα. Δεν ξέρω αν το κάνουν επίτηδες ή όχι, αλλά τις περισσότερες φορές τα τριγύρω κορίτσια μόλις μάθουν ότι ένα αγόρι τα έφτιαξε με ένα κορίτσι κολλάνε πάνω του λες και ξαφνικά τους ήρθε ότι υπάρχει και αυτός, σαν να θέλουν να του πουν "άσε την άλλη και φτιάξ' τα μαζί μου" και ο άλλος τσιμπάει σαν το ψάρι.

Αλλά τι ψάχνεις τώρα. Εδώ αυτά τα κάνουν μεγάλοι δεν θα τα κάνουμε εμείς; Αν όμως δεν τα κάνουμε τώρα μετά τα λάθη δεν διορθώνονται εύκολα και τα χρόνια περνούν γρήγορα χωρίς να το καταλάβουμε. Έτσι κι αλλιώς τα λάθη ανθρώπινα είναι και ουδείς αλάνθαστος!

Η άποψη ενός συμμαθητή μας...

Φιλία

Τι είναι η φιλία; Να ένα μεγάλο ερώτημα που στην εποχή που ζούμε δύσκολα μπορείς να απαντήσεις. Αν ξεκινήσουμε από τα παλιά χρόνια πολλοί φιλόσοφοι είχαν αναφερθεί στη φιλία, όπως ο **Αριστοτέλης** που είπε «φιλία είναι εύνοια», δηλαδή να έχεις καλές διαθέσεις απέναντι σ' έναν άνθρωπο, να αισθάνεσαι στοργή γι' αυτόν, να επιζητείς την συντροφιά του και να θέλεις την ευτυχία του. Ο **Ηρόδοτος** ονομάζει το φίλο «κτημάτων πάντων τιμώτατον» και ο **Μέγας Αλέξανδρος** δείχνοντας τους φίλους του, είπε «οι θησαυροί μου».

Εκτός όμως από τους φιλοσόφους ο λαός μας έχει πει πολλές παροιμίες σχετικά με την φιλία όπως «πες μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι» και «ο φίλος στις δύσκολες στιγμές φαίνεται».

Φιλία είναι ένας ψυχικός δεσμός ανάμεσα σε πρόσωπα τα οποία συμμερίζονται τις απόψεις τους. Μεταξύ των γνήσιων φίλων πρέπει να υπάρχει ειλικρίνεια, συμπαράσταση και κατανόηση. Με φιλία συνδέονται όσοι ξέρουν να εκτιμούν και να εμπιστεύονται τον άνθρωπο. Αν υπάρχουν όλα αυτά τότε τα άτομα δένονται μεταξύ τους έρχονται πιο κοντά και μοιράζονται χάρες και λύπες.

Στο δύσκολο αγώνα της ζωής ο φίλος μας ανακουφίζει, μας παρηγορεί, μας δίνει θάρρος για να ξεπεράσουμε κάθε πόνο, στεναχώρια ή δυσκολία και φυσικά κι εμείς του συμπαραστεκόμαστε στις δικές του χάρες και λύπες,

Άρα από όλα τα παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η φιλία είναι εκτίμηση, αλληλοσεβασμός και αγάπη και γι' αυτό λένε ότι οι παιδικές φιλίες είναι οι καλύτεροι δεσμοί γιατί ακόμα δεν έχει μπει ανάμεσα τους η ζήλια, ο φθόνος, το ψέμα και το μίσος που δυστυχώς κυριαρχούν στη ζωή μας.

Η φιλία μπορεί να είναι θησαυρός, αλλά είναι σπάνιος. Ιδιαίτερα στην εποχή μας που οι άνθρωποι τείνουν να αποξενωθούν μεταξύ τους και το μόνο που επιθυμούν είναι η καλοπέραση, η εκμετάλλευση και η εύκολη λύση.

Τάνια Πρίντεζη – Γ-1ο Γυμνάσιο

ΠΡΩΙΝΟ ΑΣΤΡΟ

κοριτσάκι μου,
θέλω να σου φέρω
τα φαναράκια των κρίνων,
να σου φέγγουν στον ύπνο σου.

Θέλω να σου φέρω
ένα περιβολάκι ζωγραφισμένο από λουλουδόσκηνη
πάνω στο φτερό μιας πεταλούδας
για να σεργιανάει το γαλανό όνειρό σου

Θέλω να σου φέρω
ένα σταυρουλάκι αυγινό φως
δύο αχτίνες σταυρωτές απ' τους στίχους μου
να σου ξορκίζουνε το κακό
να σου φωτάνε
μη μου σκοντάψεις, κοριτσάκι
έτσι γυμνόποδο και τρυφερό
στ' αγκάθι κ' ενός ίσκιου.
κοιμήσου
να μεγαλώσεις γρήγορα.
έχεις να κάνεις πολύ δρόμο, κοριτσάκι,
κ' έχεις δύο πεδιλάκια μόνο από ουρανό
κοιμήσου.
το πρόσωπο της μητερούλας φέγγει
πάνω απ' τους ρόδινους λοφίσκους του ύπνου σου
εαρινό φεγγάρι
ανάμεσα απ' τα στάχυα της έγνοιας της
και τα τριαντάφυλλα των τραγουδιών μου

κοιμήσου κοριτσάκι
είναι μακρύς ο δρόμος
πρέπει να μεγαλώσεις
είναι μακρύς, μακρύς, μακρύς, ο δρόμος...

Γιάννης Ρίτσος

Μητέρα

Η γλυκύτερη ύπαρξη στον κόσμο ενός παιδιού, τουλάχιστον για τα πρώτα παιδικά χρόνια. Αργότερα, το παιδί αρχίζει και νιώθει συμπάθεια για άτομα έξω από το οικογενειακό περιβάλλον, οπότε αυτή η αγάπη προς τη μητέρα φαίνεται να ξεθωριάζει. Όμως, δεν παύει να υπάρχει και το παιδί συνειδητοποιεί αυτήν την αγάπη πολλές φορές αργότερα στις δύσκολες στιγμές.

Τα παλαιότερα χρόνια ,η μητέρα είχε έναν ρόλο υπομονετικό. Μια καλή και άκακη γυναίκα, η οποία να κάθεται στο σπίτι όλη μέρα, να ετοιμάζει φαγητό, να στρώνει τα κρεβάτια, να κρατά το σπίτι καθαρό και γενικά κάνει, σε ότι κανονικά θα έπρεπε να βοηθούν και οι άλλοι.

Τώρα όμως τα πράγματα έχουν αλλάξει ριζικά. Οι γυναίκες έχουν αποκτήσει ίσα δικαιώματα με τους άντρες. Τώρα οι γυναίκες εργάζονται και ασκούν ηρωική προσπάθεια για να συντηρήσουν τα παιδιά τους, που τόσο αγαπάνε, το σπιτικό, και την εργασία τους.

Μία μητέρα αγαπά τα παιδιά της. Στις δύσκολες στιγμές η μητέρα βρίσκεται πάντα κοντά τους. Ίσως κάποιες φορές, το παιδί παρεξηγεί την «γκρίνια» της μητέρας του, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η συνηθέστερη φράση των ενηλίκων είναι :- Αχ! Μου τα 'λεγε εμένα η μάνα μου αλλά δεν την άκουγα !!!

Το παραπάνω ποίημα του *Γιάννη Ρίτσου* μας εξιστορεί την επιθυμία της μητέρας ,να φέρει στο μικρό παιδί (στην προκειμένη περίπτωση κοριτσάκι),ότι καλύτερο και χρησιμότερο για τον μακρύ δρόμο της ζωής που έχει να κάνει. Εξιστορεί την αγρύπνια της μάνας προκειμένου να προσέχει το παιδάκι της ... *Εαρινό φεγγάρι ανάμεσα από τα στάχνα της έγνοιας της...* ,λέει, αναφερόμενος στην έγνοια της μάνας που αργά αλλά σταθερά, φωτίζει ολόκληρη την ζωή του νέου παιδιού.

Έτσι, από όλο αυτό το κείμενο, ένα συμπέρασμα βγάζουμε:

Η μητρική αγάπη, είναι η σημαντικότερη από όλες που μπορεί να συναντήσει ο άνθρωπος από την αρχή, μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ευαγγελία Κορωναίου – Β2

Ο πίνακας είναι του Γιώργου Ιακωβίδη

ΓΝΩΜΙΚΑ

Η δοκιμασία της φιλίας
Είναι η βοήθεια
στη δυστυχία,
και μάλιστα
η ανεπιφύλακτη
βοήθεια.

ΜΑΗΑΤΜΑ GANDHI

Από όλα τα αγαθά
που παρέχει η σοφία για
να κάνουν τη ζωή εντελώς
ευτυχισμένη, το πιο
σπουδαίο είναι η φιλία.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

Όταν συναντάς
έναν άνθρωπο, τον κρίνεις
από τα ρούχα του
Όταν φεύγεις, τον κρίνεις
από την καρδιά του.

ΡΩΣΙΚΟ ΓΝΩΜΙΚΟ

Ένας φίλος είναι κάποιος
με τον οποίο μπορώ να
είμαι ειλικρινής.
Μπροστά του,
μπορώ να σκέφτομαι
δυνατά

RALPH WALDO EMERSON

Ο φίλος είναι αυτός
Που έρχεται
Όταν ο κόσμος
Έχει φύγει.

ALBAN GOODIER.

Το να ευχηθούμε
Μα είμαστε φίλοι
Είναι γρήγορη δουλειά,
Αλλά η φιλία
Είναι φρούτο που
Αργεί να ωριμάσει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Για την επιλογή:

Λάουρα Βαρθαλίτου – ΓΙ

Πηγές: βιβλίο «ΦΙΛΙΑ» της Έλεν Έξλεϋ

Το παρόν τεύχος τιμάται 1 ευρώ με σκοπό την ενίσχυση του περιβαλλοντικού προγράμματος της Γ' τάξης του 3^{ου} Γυμνασίου Σύρου ύστερα από ενημέρωση και σύμφωνη γνώμη του κ. Διευθυντή, των συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων καθώς και των μαθητικών κοινοτήτων.